

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 712

Dosar nr.566/44/2010

Ședința publică de la 10 februarie 2012

Președinte: X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. .X. S.A..X. împotriva sentinței nr. .X./21.10.2010 a Curții de Apel .X. - Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile: recurenta-reclamantă S.C. .X. S.A..X. și intimatele-pârâte Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămilelor și Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale .X..

Procedura de citare legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că recurenta a solicitat judecarea cauzei în lipsă, astfel cum dispun prevederile art.242 alin.(2) C.proc.civ.

În raport de cele referite, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și o reține în vederea soluționării.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I.Circumstanțele cauzei.

1.Cadrul procesual.

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. – Secția contencios administrativ și fiscal, reclamanta SC .X. .X. S.A. a formulat contestație împotriva deciziei ANAF nr. .X./12.10.2009,

solicitând în contradictoriu cu Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămirilor și Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale .X., anularea acesteia și exonerarea reclamantei de la plata sumelor stabilite prin respectiva decizie.

Prin cererea de completare a acțiunii depusă la data de 18.05.2010 reclamanta a solicitat în principal repunerea în termenul de 6 luni de formulare a contestației, prevăzut de art. 11 al.1 din Lg.554/2004, conform dispozițiilor art.19 al.2 din Decretul nr.167/1958 și în subsidiar, constatarea existenței motivelor temeinice care au justificat depășirea termenului de 6 luni, motivat de perturbarea traficului aerian din cauza norului de cenușă format ca urmare a erupției unuia dintre vulcanii activi din Islanda făcând imposibilă deplasarea împuternicitului societății X în România pentru a lua decizia finalizării și expedierii contestației, aceasta fiind singura persoană care acționa în acest sens.

Prin întâmpinare, pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Regională Vamală .X. au solicitat respingerea acțiunii ca tardiv introdusă, acțiunea fiind formulată peste termenul de 6 luni de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă.

2.Hotărârea Curții de Apel.

Prin sentința nr. .X./21.10.2010, Curtea de Apel .X. a respins acțiunea formulată de reclamantă, ca tardiv introdusă.

Pentru a pronunța această hotărâre, Curtea a reținut, în esență, următoarele:

Decizia ANAF nr..X./12.10.2009, de soluționare în cadrul procedurii administrative prealabile a contestației formulată de SC .X. .X. SA împotriva Deciziei de regularizare nr. .X./18.05.2007 și procesului verbal de control nr..X./15.05.2007, emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., a fost primită de către reclamantă la data de 15.10.2009, fiind înregistrată sub nr. .X./15.10.2009.

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă și înregistrată la Curtea de Apel .X. la data de 27.04.2010.

Având în vedere atât textul art.11 alin.1 lit.a și alin.5 din Legea nr.554/2004, cât și prevederile art.101 alin.3 Cod procedură civilă, rezultă că pentru acțiunea îndreptată împotriva Deciziei ANAF nr. .X./12.10.2009, a Deciziei de regularizare nr. .X./18.05.2007 și procesului verbal de control nr. .X./15.05.2007 a intervenit prescripția, acțiunea fiind formulată și transmisă peste termenul de 6 luni de la,, data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă,,.

Curtea a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile pentru repunerea în termenul de formulare a contestației, motivele invocate neputând constitui cauze temeinic justificate pentru care termenul de prescripție a fost depășit.

3.Rekursul reclamantei.

Împotriva acestei hotărâri în temeiul legal, a declarat recurs reclamanta S.C. .X. S.A..X. invocând în drept dispozițiile art.304 pct.7 și 9 Cod procedură civilă, precum și prevederile art.304¹ Cod procedură civilă.

În principal, recurenta-reclamantă solicită repunerea în termenul de contestație împotriva actului administrativ, de 6 luni prevăzut de dispozițiile art.11 alin.(1) din Legea nr.554/2004 potrivit dispozițiilor art.19 alin.(2) din Decretul nr.167/1958.

În subsidiar, prin cererea de recurs, se solicită constatarea existenței motivelor temeinice care au justificat depășirea termenului de 6 luni prevăzut de dispozițiile art.11 alin.(1) din Legea nr.554/2004 și aplicabilitatea prevederilor art.11 alin.(2) din legea contenciosului administrativ.

Prin motive comune aferente acestor solicitări recurenta-reclamantă arată că, fiind în prezența unui termen de prescripție, acesta este supus din punct de vedere al naturii juridice, aceluiași reguli referitoare la prescripția extinctivă, potrivit Decretului nr.167/1958, respectiv va putea fi întrerupt, suspendat sau se va putea cere repunerea în termen. Constatarea existenței motivelor temeinice care i-a împiedicat să se încadreze în termenul de 6 luni motivat de perturbarea traficului aerian din cauza norului de cenușă format ca urmare a erupției unuia dintre vulcanii activi, acest nor de cenușă a determinat anularea tuturor zborurilor pe teritoriul Europei, ceea ce a făcut imposibilă deplasarea

împuternicitului societății X în România pentru a finaliza și expedia contestația.

Recurenta-reclamantă formulează critici în baza art.304 pct.7 Cod procedură civilă cu motivarea că hotărârea cuprinde motive contradictorii deoarece acțiunea este respinsă ca tardivă însă în dispozitivul hotărârii acțiunea este respinsă ca prescrisă, și nu cuprinde motivele pe care se sprijină.

Un ultim motiv de recurs vizează nelegalitatea conform art.304 pct.9 Cod procedură civilă, deoarece prima instanță nu a luat în considerare motivele de natură obiectivă care au determinat depășirea termenului de 6 luni înăuntrul căruia putea fi atacat actul administrativ.

4. Apărarea intimă.

Prin întâmpinarea depusă conform art.308 Cod procedură civilă, la data de 16.01.2012, intimata Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale .X. a solicitat respingerea recursului ca nefondat insistând asupra netemeinicii argumentelor invocate de reclamantă în susținerea cererii de repunere în termen, deoarece termenul în care reclamanta putea depune cererea la instanța judecătorească era de 6 luni, în timp ce perturbarea traficului aerian, ca urmare a norului de cenușa vulcanică, a fost pentru o perioadă de 3 zile, iar în interesul societății, împuternicitul acesteia avea posibilitatea de a se deplasa și cu ajutorul altor mijloace de transport, ce ar fi permis asigurarea prezentei sale pentru analizarea situației și luarea măsurilor necesare.

II. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului.

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate de recurenta-reclamantă, a apărărilor cuprinse în întâmpinare, precum și în baza art.304¹ Cod procedură civilă sub toate aspectele, Înalta Curte constată că recursul este nefondat.

1. Argumentele de fapt și de drept.

Prin hotărârea recurată prima instanță a respins contestația formulată de S.C..X. S.A. împotriva Deciziei A.N.A.F. nr..X./12.10.2009 de soluționare în cadrul procedurii prealabile a contestației formulate de S.C..X. S.A. împotriva Deciziei de regularizare nr..X./18.05.2007 și procesului verbal de control

nr..X./15.05.2007 emise de Direcția Regionala pentru Accize si Operațiuni Vamale .X., ca tardiv formulata.

Sentința atacată reflectă interpretarea și aplicarea corectă a prevederilor art.1 alin.1 și art.11 alin.1 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 și cuprinde motivele pe care se sprijină expuse într-o manieră clară și logică, prima instanță apreciind în mod corect că cererea reclamantei întemeiată pe dispozițiile art.8 alin .(1) din lege este tardiv formulată iar argumentele expuse în solicitarea de repunere în termen nu sunt întemeiate.

Astfel s-a reținut în motivarea considerentelor că Decizia ANAF nr..X./12.10.2009 de soluționare în cadrul procedurii prealabile a contestației formulate de S.C..X. S.A. împotriva Deciziei de regularizare nr. .X./18.05.2007 și Procesului verbal de control nr..X./15.05.2007 emise de Direcția Regionala pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., a fost primita și înregistrată de reclamantă sub nr..X./15.10.2009.

Acțiunea, ce face obiectul prezentei cauze, a fost depusă și înregistrată la Curtea de Apel .X. , în data de 27.04.2010, peste termenul de 6 luni de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabila.

Înalta Curte constată că instituția repunerii în termen, astfel cum e reglementată de art.103 alin.1 Cod procedură civilă, prevede că decăderea nu operează atunci când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința sa să îndeplinească un act de procedură în termenul legal.

Faptul că termenul prevăzut de lege pentru depunerea și înregistrarea acțiunii împotriva actelor administrative menționate a fost depășit de reclamanta pentru că o perioadă de 3 zile traficul aerian a fost perturbat ca urmare a norului de cenușă vulcanică făcând imposibilă deplasarea împuternicitului societății X în România pentru a lua decizia finalizării și expedierii contestației nu reprezintă o împrejurare mai presus de voința părților, în înțelesul dat de lege acestei noțiuni.

Cum reclamanta, persoană juridică înființată și organizată în conformitate cu legislația română ca societate comercială pe acțiuni avea posibilitatea ca prin intermediul mijloacelor de comunicare general cunoscute să ia măsuri pentru a fi îndeplinit

acest act de procedură în termenul de 6 luni și chiar în cele 3 zile pentru transmiterea deciziei contestate și informarea împuternicitului societății asupra situației rezultate din emiterea de ANAF, în mod corect prima instanță a apreciat că motivele invocate de reclamantă nu pot fi reținute ca împrejurări mai presus de voința părților.

Așa cum s-a apărât intimata prin întâmpinare nedeplinirea diligențelor necesare îndeplinirii procedurilor legale de adresare a cererilor către instanțele judecătorești, nu poate constitui o circumstanță favorabilă societății în soluționarea unei cereri de repunere în termen și nu poate opera instituția repunerii în termen, cât timp nu a intervenit nici un caz de forță majoră care să împiedice efectiv exercitarea dreptului conferit de lege.

Mai mult termenul prevăzut de art.11 lit.a din lege, de 6 luni este calificat ca un termen de prescripție și nu de decădere, cu toate consecințele ce decurg dintr-o atare calificare.

Cum motivele invocate de recurenta-reclamantă nu sunt suficient de întemeiate pentru depășirea scuzabilă a celor 6 luni, prin admiterea excepției invocate de pârâte în mod corect prima instanță a respins acțiunea.

2.Temeiul legal al soluției adoptate în recurs.

Față de cele expuse, în baza art.312 Cod procedură civilă cu referire la art.11 și 20 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ urmează a respinge ca nefondat recursul formulat de reclamanta S.C. .X. S.A..X..

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge recursul declarat de S.C. .X. S.A..X. împotriva sentinței nr. X din 21.10.2010 a Curții de Apel .X. - Secția contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 10 februarie 2012

JUDECĂTOR, **JUDECĂTOR,** **JUDECĂTOR,**
X X X

MAGISTRAT ASISTENT,

X

X